

**„Kdo chce být první, ať je ze všech poslední
a služebníkem všech.“ (Mk 9,35)**

Na cestě s Ježíšem do Kafarnaa se učedníci mezi sebou živě dohadují. Když se jich však Ježíš zeptá, o čem se prou, nemají odvahu odpovědět. Možná proto, že se trochu stydí: snažili se totiž určit, kdo je mezi nimi největší.

Ježíš už víckrát mluvil o svém tajemném setkání s utrpením, ale pro Petra a ostatní učedníky je příliš těžké to pochopit a přijmout. Teprve po Ježíšově smrti a zmrtvýchvstání objeví, kým skutečně je: Božím Synem, který z lásky dává život.

Aby jim Ježíš pomohl být skutečně jeho učedníky, sedne si, zavolá si je k sobě a odhalí pravou povahu „evangelního prvenství“:

**„Kdo chce být první, ať je ze všech poslední
a služebníkem všech.“**

Navzdory slabostem a strachu učedníků má v ně Ježíš důvěru a povolává je, aby ho následovali a sdíleli s ním jeho poslání: sloužit všem. Na mysl se vrací nabádání apoštola Pavla filipským křesťanům: „Nic nedělejte z hašteřivosti nebo touhy po prázdné slávě, ale z pokory ať každý z vás pokládá druhého za lepšího, než je sám. Nikdo z vás ať nehledí jenom na vlastní prospěch, ale i na prospěch druhých. Mějte v sobě to smýšlení, jaké měl Kristus Ježíš.“¹ Sloužit máme ne jako otroci, kteří jsou ke své práci nuceni, ale jako svobodní lidé, kteří velkoryse nabízejí svoje schopnosti a síly, kteří se činí ve prospěch ne jedné skupiny, nějaké části, ale všech, kteří jejich pomoc potřebují, bez výjimek a bez předsudků.

I my jsme dnes povoláni k tomu mít mysl i srdce otevřené, abychom viděli potřeby druhých a starali se o ně, abychom aktivně navazovali autentické lidské vztahy, aby naše schopnosti přispěly ke společnému dobru, abychom každý den znovu začínali navzdory svým pádům. Je to výzva k tomu, abychom neusilovali o přední místa, ale přispívali ke společné cestě k univerzálnímu bratrství jako

1 Flp 2,3-5.

jediné možné budoucnosti.

**„Kdo chce být první, ať je ze všech poslední
a služebníkem všech.“**

Když Chiara Lubichová komentovala tato Ježíšova slova, navrhla, jak je uvést v konkrétní skutky: „Zvolme si spolu s Ježíšem poslední místo v nesčetných příležitostech, které nám nabízí každodenní život. Byl nám svěřen důležitý úkol? Nemysleme si, že jsme ‚někdo‘, nedopřejme prostor pýše a namyšlenosti. Pamatujme na to, že nejdůležitější je milovat bližního. Využijme nové situace k ještě lepší službě bližnímu a nezapomeňme se starat i o zdánlivé drobnosti, osobní vztahy, drobné denní povinnosti, pomoc rodičům, pokoj a soulad v rodině, výchovu dětí... Ano, ať se stane cokoli, pamatujme si, že křesťanství znamená milovat, a to především ty nejposlednější. Když budeme takto žít, bude náš život neustálým budováním Božího království na zemi, a k tomuto úsilí Ježíš přislíbil všechno ostatní jako přídavek – zdraví, jmění, hojnost všeho..., co máme rozdávat druhým a stávat se tak rukama Boží prozřetelnosti pro mnohé.“²

**„Kdo chce být první, ať je ze všech poslední
a služebníkem všech.“**

Ochrana společného domova je zvláště aktuální službou obecnému dobru, kterou můžeme sdílet s mnoha lidmi na světě a která je už léta silným tématem společného křesťanského svědectví. Připomeňme zejména, že ve stále rostoucím počtu církví začíná i letos měsíc září slavením Světového dne modliteb za péči o stvoření a celý měsíc až do 4. října je Dobou stvoření.

Komunita v Taizé při jedné z těchto příležitostí nabídla tuto modlitbu: „*Bože lásky, zatímco zůstáváme ve tvé přítomnosti, učiň, ať dokážeme zachytit nekonečnou krásu toho, co jsi stvořil, všeho, co pochází od tebe, z tvého nevyčerpatelného soucitu. Kéž věnujeme více pozornosti druhým a celému stvoření. Uč nás odhalovat hodnotu všeho a učiň nás nositeli pokoje v lidské rodině.*“³

Letizia Magri

2 Ch. Lubichová, Slovo života na září 1985, taktéž v *Parole di Vita*, a cura di Fabio Ciardi (Opere di Chiara Lubich 5; Città Nuova, Roma 2017), str. 334.

3 Srov. www.taize.fr/it_article24642.html.